

Publicerad 2020-12-09 08:16 av Vindeblad

Mitt tempel

Under min vardagliga vandring

Står jag plötsligt

I en helgedoms port

En katedral öppnar sitt korsskepp

I oändlig rymd

Väggarna randas av furors stolta stammar

Takmålningen har penslats

Av gudomlig hand

Golvet är jorden jag sprungit ur

Den sviktande mossan

Min altarduk

Renlavsbevuxen gråsten

Min biktstol

Här finns inget kvidande lidande

Här är gudomen förkroppsligad

I alltet runt mig

I mig

Nattens solar tänder sina bönbloss

En önskan

En öm tanke

För varje lysande öga

Hackspettens trummade

Är kyrkklockans klämtande

Trädkronor svingar som kläppen däri

Doften av mull

Är renhet

Liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vindeblad med Poeter.se id #40441 innehar upphovsrätten